

**BREVIS|| INSTRVCTIO|| AD CORROBORAN-||DOS AC
IVVANDOS MO-||RITVROS, EOS PRAESERTIM|| qui ob
flagitia sua, publica Iudi-||cum sententia morti ad-||dicti
sunt:||**

Isella, Francesco

Coloniae Agrippinae, 1588

VD16 I 344

Articulus IIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60044)

IVVANDOS MORIENTES. 39

uini erga nos amoris ; vt quod creauit nos ad imaginem & similitudinē suā; quod omnia creauit, vt nobis seruirent; quod capaces nos suę fecit gratię, quod filiū suum voluit incarnari, & mori, vt nos redimeret. Hęc, aliaq; signa possunt exaggerari, & adiungi quædam eiusdē amoris testimonia.

Articulus IIII.

Vt autem melius captiuo persuadeas, hanc mortem illi vtilem esse & salutarem; atque expedire, vt sic moriatur, potest Consolator ad magis particularia descendere; ponens illi ob oculos, hanc mortem adeò præuisam, & præmeditatam ei offerre commoditatem melius se per confessionem præparandi, lachrymis peccata sua deslendi, & Sanctissimum Eucharistię Sacramētum accipiendi. Quin, quod præsentī manens animo, integrisque sensibus, vsque ad finem potest exhortationes, & bona consilia hominum deuotorum cum fructu audire: potest conscientię suę in omnibus scrupulis satisfacere; potest omnibus tētationibus Dēmonis resistere; potest deniq; siue ab alijs admonitus, siue propria industria facilius perspi-

Mortē hanc
præuisam
multa secū
adferre cō-
moda.

40 INSTRUCTIO AD

perspicere, quid sibi deest ad hoc iter bene conficiendum. Quod si autem ex infirmitate moreretur, non haberet has commoditates. Infirmi namque nihil certi habent de morte sua, & sæpe vana spe viuendi decepti, moriuntur sine præparatione, & sine Sacramentorum usu: nonnunquam etiam præparare sese volentes, non possunt; aut enim dolor mortis illos obruit, aut stupor somni opprimit ad eò, vt nihil aut facere, aut cogitare possint. Præterea infirmi quoque longiori cruciantur in moriendo poena. Solent enim affligi siti ardentissima, in edendo fastidio grauissimo, in medicinis sumendis horrore molestissimo, intensissimisq; doloribus in æstu accedente & recedente. Ab omnibus his liber est, qui morte moritur violenta. Horum autem optimum est, quod se commodissime potest præparare, vt diximus. Quàm vtile denique sit finem suum præuidere, ostendit Dauid, cùm sine intermissione orat Dominum, dicens; *Notum fac mihi, Domine, finem meum, & numerum dierum meorum, quis est: vt sciam quid desit mihi.* Hæc particularis gratia datur per iustitiam

Psalms. 38.

IVVANDOS MORIENTES. 41

stítiam damnato : scit enim numerũ dierum suorum, scit horam & momentum finis sui.

Articulus V.

Porro vt condemnatus melius agnoscat hãc mortem sibi expe dire, potest Consolator ei & alia genera mortis proponere, vt sunt eorum, qui interierunt aut podagra, aut chiragra; qui sagitta cœlitus dilapsa sunt interfecti, qui in aquis submersi, qui ab inimicis sunt occisi, aut alijs accidentibus & casibus perierunt. Possunt etiam exempla adduci eorum, qui his modis occiderũt, maximè autem eorum, qui afflicto aut noti fuerunt, aut familiares. potest quoque cum affectu exprimi, quomodo tales miserri- mè mortui sunt, sine Sacramentis, omni ope spirituali destituti; potissimum ij, qui crudeliter ab hostibus sunt interempti, qui toti intenti vulneribus, sanguinibus, doloribus, iniurijs, odijs & spei vindicandi mortui sunt, cum rabie, & impatientia, à diuina gratia separati. Potest & miser hic perpendere multos, qui non tam peruersè vixerunt, quàm ipse vixit, tam infeliciter obiisse: quod autem Do-
minus

Varia mor-
tis genera
& morien-
tium exem-
pla cum hæc
morte præ-
uisa confe-
rantur.